

sygn. akt O/OSD/ 1/2009

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED]
z dnia 11 marca 2009 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] w składzie:

Jolanta Styszyńska – Przewodnicząca

Aleksandra Czarkowska – sędzia sprawozdawca

Jerzy Rawski - sędzia

w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Grażyny Klincewicz

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2009 r. zażalenia [REDAKTED] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTED] z dnia 7 listopada 2008 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec radcy prawnego [REDAKTED]

postanawia:

- 1) **utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] z dnia 7 listopada 2008r. o odmowie wszczęcia dochodzenia**
- 2) kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTED]

Uzasadnienie

W dniu 15.01.2008 r. [REDAKTOR] złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOR] skargę na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOR]. W skardze wskazał, że radca prawny [REDAKTOR] jako pełnomocnik z urzędu działając jako pełnomocnik substytucyjny radcy prawnego [REDAKTOR] reprezentował go przed Sądem Okręgowym w [REDAKTOR] w sprawie o sygn. akt : [REDAKTOR] przeciwko [REDAKTOR] o zapłatę. Na skutek wniesionej apelacji Sąd Apelacyjny w [REDAKTOR] wyrokiem o sygn. [REDAKTOR] z dnia 23.05.2002 r. zasądził na rzecz powoda [REDAKTOR] kwotę 4.823 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23.12.1995 r. Powyższy wyrok zaopatrzony w klauzulę wykonalności radca prawny [REDAKTOR] doręczył powodowi. Za prowadzenie powyższej sprawy radca prawny [REDAKTOR] nie domagał się od powoda żadnego wynagrodzenia (był pełnomocnikiem substytucyjnym radcy wyznaczonego z urzędu). Postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie wskazanego wyżej tytułu wykonawczego wszczęte zostało przez [REDAKTOR]. Prowadzone było z nieruchomości – mieszkania własnościowego dłużnika .

Postępowanie to zostało zawieszona na skutek wszczęcia przez radcę prawnego [REDAKTOR] postępowania o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOR] z dnia 23.05.2002 r. przeciwko małżonce dłużnika – [REDAKTOR]. Takiej porady prawnej udzielił skarżącemu radca prawny [REDAKTOR] któremu w dniu 10.11.2003 r. Skarżący udzielił pełnomocnictwa procesowego. Radca prawny za poradę i prowadzenie sprawy pobrał wynagrodzenie w kwocie 1017 zł.

Skarżący zarzucił, iż wniosek o nadanie klauzuli został oddalony postanowieniem Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] z dnia 7.07.2004 r., co pełnomocnik powinien był przewidzieć, a nie wszczynać niepotrzebnie sprawę. Nadto, zdaniem Skarżącego, wystąpienie z wnioskiem o nadanie klauzuli przeciwko małżonce dłużnika prowadzone powinno być w ramach pełnomocnictwa w sprawie o zapłatę i należało do obowiązków pełnomocnika wyznaczonego z urzędu.

Skarżący zażądał w skardze zwrotu poniesionych kosztów procesu i obsługi prawnej.

Swoje żądanie podtrzymał w piśmie z dnia 3.02.2008 r. i dodatkowo podniósł , że wnosi o :

- zwrot kwoty 1.000 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia zapłaty przez Skarżącego do dnia jej zwrotu albo wystawienia rachunku ze wskazaniem jakiej czynności kwota ta dotyczy
- złożenia przez radcę prawnego [REDAKTOR] wyjaśnienia „dlaczego przegrał sprawę i nie zaskarżył postanowienia Sądu Okręgowego w [REDAKTOR] oddalającego wniosek o nadanie klauzuli przeciwko małżonce dłużnika „

W odpowiedzi na przedstawione powyżej zarzuty [REDAKTOR] radca prawny [REDAKTOR] wypowiedział się w piśmie z dnia 4.04.2008 r.

stwierdzając, iż skarga jest bezzasadna. Podał, że szczegółowo wyjaśnił Skarżącemu podstawy rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 24.11.2005 r., które załączył do pisma. Wyjaśnił, że sam Skarżący zlecił Kancelarii radcy prawnego [REDAKTOWANE] prowadzenie sprawy o nadanie klauzuli wykonalności, za którą to sprawę zapłacił kwotę 800 zł.

W wyniku złożonych pisemnych wyjaśnień przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] oraz po dokonaniu oceny zarzutów i zebranego w sprawie materiału dowodowego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 7.11.2008 r., sygn akt [REDAKTOWANE] odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu swojego orzeczenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że w sprawie zachodzi ujemna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. w związku z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w świetle której brak jest podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE].

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego z uwagi na okoliczność wyłączająca ściganie wynikającą z zapisu art. 70 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata.

Radca prawny [REDAKTOWANE] reprezentujący [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE] zakończył jej prowadzenie jako pełnomocnik z urzędu w dniu doręczenia Skarżącemu prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANE] z dnia 22.05.2002 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Natomiast postępowanie w sprawie [REDAKTOWANE] o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika [REDAKTOWANE] zostało prawomocnie zakończone w dniu 15.07.2004 r. W tej bowiem dacie uprawomocniło się postanowienie Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] dnia 7.07.2004 r. oddalające wniosek.

Tym samym w dniu 15.07.2007 r. upłynął trzyletni termin, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Skarga [REDAKTOWANE] złożona została w dniu 11.01.2008 r.

Wobec faktu, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdził, iż w sprawie zachodzi przesłanka określona w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. w związku z art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Na powyższe postanowienie [REDAKTOWANE] w dniu 20.11.2008 r. złożył zażalenie, w którym zarzucając:

- brak obiektywizmu i szczegółów na okoliczność nie występowania w sprawie następstw przedawnienia

wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Rzecznikowi Dyscyplinarnemu lub wydanie orzeczenia co do istoty sprawy (rozpatrzenia wniosków skargi) bezpośrednio przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]. Dodatkowo wniósł o

doręczenie kopii akt sprawy do Zakładu Karnego, w którym przebywa, w miejscowości [REDAKTOWANO]

Po zapoznaniu się z aktami sprawy pismem z dnia 4.01.2009 r. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] uzupełnił zażalenie i podał, że podtrzymuje swoje zarzuty zawarte w zażaleniu i wnosi o :

- zwrot nienależnej kwoty w wysokości 1.012 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia jej wpłaty od radcy prawnego [REDAKTOWANO] lub radcy prawnego [REDAKTOWANO]
- zawarcie ugody w sprawie naprawienia szkody wyrządzonej z winy radcy prawnego [REDAKTOWANO] na rzecz pokrzywdzonego ewentualnie wyjawienie polisy ubezpieczeniowej OC radcy prawnego
- zobowiązanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] lub radcy prawnego [REDAKTOWANO] do współpracy z nowym pełnomocnikiem w sprawie [REDAKTOWANO] radcą prawnym [REDAKTOWANO], który „*naprawia teraz zaniedbania, zaniechania i błędy w sprawie* „.

W uzasadnieniu pisma z dnia 4.01.2009 r. [REDAKTOWANO] po raz kolejny opisał przebieg spraw prowadzonych z jego powództwa i wniosków przez radcę prawnego [REDAKTOWANO]. Nie ustosunkował się do podstawy prawnej rozstrzygnięcia – tj. okresu przedawnienia do wszczęcia i prowadzenia postępowania w sprawie .

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego w sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANO] ustalił, co następuje:

Zażalenie Pana [REDAKTOWANO] okazało się bezzasadne.

W przedmiotowej sprawie czynności radcy prawnego występującego w charakterze pełnomocnika [REDAKTOWANO] zakończone zostały odpowiednio :

1. w momencie doręczenia powodowi [REDAKTOWANO] prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] z dnia 23.05.2003 r ., sygn. akt : [REDAKTOWANO]
2. w dacie uprawomocnienia postanowienia Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] z dnia 7.07.2004 r., sygn. akt [REDAKTOWANO] tj. w dniu 15.07.2004 r.

Trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 70 ust. Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych upłynął zatem w dniu 15.07.2007 r.

Skarga [REDAKTOWANO] z dnia 11.01.2008 r. nie może stanowić podstawy do wszczęcia przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] postępowania dyscyplinarnego, zgodnie z zapisem art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. Przepis art.70 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o radcach prawnych wprowadza bowiem przedawnienie ścigania w postępowaniu dyscyplinarnym.

Sąd Dyscyplinarny w całej rozciągłości podziela ustalenia faktyczne, jak i prawne poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, który uczynił to w sposób prawidłowy i wyczerpujący oraz prawidłowo ocenił stan faktyczny i prawny sprawy. W związku z powyższym Sąd przyjął ustalenia faktyczne i podzielił ocenę prawną Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i przyjął je jako własne.

Biorąc pod uwagę powyższe wywody, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w [REDACTED] podtrzymuje stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i utrzymuje zaskarżone postanowienie w mocy .

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.

